

Schriftlezing: Matth. 11:25-30 Tekst: Matth. 11:28
Thema: Jezus roept je tot rust. Ps. 63:1,2, en 3, Ps. 36:2, [HA Ps. 31:1, 5, 15, 17 en 19], Gez. 4:1

Hoofdpunten van de preek

Jezus roept ons naar Zich toe, Zijn stem dringt door tot in ons drukke leven.

Vermoeiden

‘Vermoeid en belast’ is elk mens sinds de zondeval.

Sindsdien wordt er tot vermoeiens toe gezwoegd, voor alles wat van je gevraagd kan worden. Levens raken overbelast door van alles wat zich aandient.

Het kan niet verzadigen, geven wat God wil geven. In eigen kracht kom je als mens er niet uit.

Moeten komen!

Jezus roept ons eruit. Kom!

Jezus vraagt niet of je wil komen, gaat ook niet de discussie aan of je kan komen: dat kan en wil niemand uit zichzelf.

Het is een opdracht. Kom! Jezus’ roep klinkt dwars door alles heen. Dan kom je wel. Daar zorgt de Geest voor.

Om rust te ontvangen

Jezus belooft: Ik zal jullie rust geven. In het Grieks staat: pauze. Alles wat ons vermoeit en belast stopt.

Ons onrustige hart komt door Jezus tot bedaren bij God. Bij Hem vinden zondaren wat wél zal verzadigen.

Hier wordt de rust geschonken. De maalstroom doorbroken. Tekenen van genade vertellen ons meer: Ik voor u...

Jezus heeft ervoor gezwoegd, belast en beladen met onze zonden. Daarom blijft er een blijvende rust over voor het volk van God.